

KAA 4/2020 vp

Puheenjohtaja Harri Hölttä

Suomen luonnonsuojeluliitto ry

MmV 12.10.2021

Asia: KAA 4/2020 vp Suden kannanhoidollisen metsästyksen aloittaminen ja susivahinkojen estäminen

Suomen luonnonsuojeluliiton mielestä aloitteessa on mainittu monenlaisia toimenpiteitä, jotka ovat edistyneet merkittävästi ilman lainsäädäntöön tehtyjä muutoksia sen jälkeen, kun allekirjoitusten kerääminen aloitteeseen alkoi elokuussa 2020.

Suden kannanhoidollisen metsästyksen harkitsemisen lähtökohtana on, että susikanta on maassamme suotuisalla suojelun tasolla. Muutoin lajin metsästystä ei voida aloittaa.

Luonnonvarakeskus selvittää parhaillaan tieteellisesti minkä kokoinen susikanta maassamme tulee olla ennen kuin metsästyksen aloittamista voidaan harkita. Tämä työ perustuu kannanhoidollista metsästystä käsitelleen työryhmän ehdotuksiin ja tässä ryhmässä myös Luonnonsuojeluliitto oli mukana. Kun tämä arvio valmistuu vuonna 2022, asiaan voidaan palata sen jälkeen. Vahinkoa aiheuttavia susia on kuitenkin mahdollista poistaa vahinkoperusteisin luvuin entiseen tapaan.

Muista aloitteessa mainituista toimenpiteistä myös muun muassa susien DNA-tunnistaminen on edistynyt viime vuosina. Luonnonvarakeskuksen alustavat tulokset osoittavat että Suomen susikanta on kahtia jakautunut. Valtaosa susista esiintyy joko itärajalla tai Lounais-Suomessa ja Pohjanmaalla. Sen sijaan keskisessä Suomessa lisääntyviä susilaumoja ei juuri tavata. Tämä heijastuu Suomen susikannan geneettiseen monimuotoisuuteen, joka on alkanut kaventua. Luonnonvarakeskuksen väliraportissa todetaan: “Genetiikkaan liittyvät alustavat tulokset osoittavat Suomen nykyisen

susikannan olevan liian pieni säilyäkseen geneettisesti elinvoimaisena edes melko lyhyellä (17 v.) aikavälillä. Huolimatta yhteydestä Venäjän susikantaan Suomen susien perinnöllinen monimuotoisuus on viime vuosina pienentynyt. Geneettinen monimuotoisuus on Lounais-Suomessa vähäisempää kuin Itä-Suomessa, ja susikannan painopisteen siirtyminen Länsi-Suomeen heijastuu koko maata koskeviin tunnuslukuihin. Tämä osoittaa, että susien tulomuutto Venäjältä ei riitä kumoamaan pienessä populaatiossa tapahtuvaa perinnöllisen muuntelun menetystä.” Näistä syistä Sisä-Suomen susikannan tulisi antaa runsastua, jotta Suomen susikannan suotuisan suojelun tasolle riittävä geneettinen monimuotoisuus ja alueellinen kattavuus turvattaisiin.

Mitä suden lajipuhutteeseen ja ns. koirasusiin tulee, ne ovat Suomessa äärimmäisen harvinaisia. Niiden poistamiseksi luonnosta on jo olemassa SLL:n mielestä riittävät toimintaohjeet ja määräykset.

Edellä mainituin perustein Suomen luonnonsuojeluliitto ry ei näe tarpeellisenä erillisen lainsäädännön valmistelun aloittamista aloitteessa mainittujen seikkojen edistämiseksi.

Lisätietoja

- puheenjohtaja Harri Hölttä, p. 040 722 9224, holtta@sll.fi
- suurpetoasiantuntija Riku Lumiaro, p. 050 5859 857
- va. toiminnanjohtaja, ympäristöpäällikkö Tapani Veistola, p 0400 615 530, veistola@sll.fi
- LUKEn tiedote Suomen susikannan suotuisan suojelutason viitearvojen määrittäminen - raportista:
<https://www.luke.fi/uutinen/valiraportti-susikannan-suotuisan-suojelutason-maarittelytyosta-on-valmistunut/>